

[Edvard Sørensen.]

hvad skulde det saa være for et Mæglingforslag? Ja, det skulde affattes paa den Linie, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen jo klart og tydeligt har givet Udtryk for; naar han ikke er tilfreds, saa er det, fordi han ønsker et Forslag fremsat, der giver mere til Arbejderne end det Forslag, som deres Tillidsmænd to Gange har tiltraadt. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal baade til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, om de vilde tage det samme Standpunkt, hvis det var Arbejdsgiverne, der havde forkastet Mæglingforslaget. Hvis vi gennemgaar Lovgivningen her i Danmark paa disse Omraader — og det er jo, som det er sagt af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ikke noget nyt, at man lovgiver i saadanne Sager, baade igennem Ophøjelse af Mæglingforslag til Lov og gennem Lovgivning om Voldgiftsafgørelser —, da har vi haft et Tilfælde tidligere, hvor det var Arbejdsgiverne, der havde forkastet Forslaget, og da mødte den daværende socialdemokratiske Regering og bad Rigsdagen om at faa Mæglingforslaget ophøjet til Lov. Derfor vil jeg gerne have Svar paa det Spørgsmaal, som jeg har stillet til de to ærede Medlemmer.

Hvis man nu gik den Vej, forsøgte at lægge Pres paa Forligsmanden for at faa ham til at stille et nyt Forslag, hvordan vilde da de fremtidige Virkninger blive? Efter vor Opfattelse vilde det virke saaledes, at det blev praktisk talt umuligt frem i Tiden at naa til en Overenskomst, idet der vilde blive gjort den Betragtning gældende, at hvis man siger nej ved en Afstemning, saa tvinger Politikerne Forligsmanden til at stille et Forslag til Gunst for dem, der stemte imod. Det vilde efter mit Partis Opfattelse ødelægge Forligsinstitutionen, og det vilde medføre, at Arbejdslønningerne her i Danmark vilde blive politisk bestemt, og efter vor Mening vilde det være en Ulykke, hvis Arbejdslønningerne blev en politisk Kastebold.

Alt dette var Grunden til, at Venstre ikke kunde gaa med i den Sag, der debatteres her, og i de Spørgsmaal, der hænger sammen dermed. Der er kun en af to Veje at gaa: enten som i Tilfældet her at op-
høje Forligsmandens Mæglingforslag til

Lov eller fremsætte Forslag om Voldgift, og naar man betragter hele Udviklingen, ja, da kommer man ikke udenom, at Spørgsmaalet om tvungen Voldgift i den Situation, som hele Landet staar i, hvor ingen andre selv kan bestemme sine Priser og sine Fortjenester, melder sig med en Styrke, som det ikke har meldt sig med tidligere.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale Lovforslagets Vedtagelse her i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Mit Parti er af den Opfattelse, at Lovgivningsmagten ikke skal gribe ind med Hensyn til Arbejdslønningernes Fastsættelse, medmindre samfundsmæssige Hensyn begrunder det. Vi mener, at Forhandlinger om Lønnens Størrelse maa føres mellem de paagældende Parter, Arbejdere og Arbejdsgivere, og at det naturlige og normale maa være, at disse to Parter finder et Grundlag, som set fra begge Parter Synspunkt er forsvarligt. Vi ønsker ikke, at Staten paa dette Omraade lige saa lidt som paa andre skal blande sig i Erhvervslivets Forhold, medmindre samfundsmæssige Hensyn gør det nødvendigt.

Derfor har vi heller ikke været Tilhængere af, at vi i denne Sag skulde gribe ind, før alle Muligheder for en fredelig Løsning var prøvet. Da Statsministeren forelagde Forslaget her, kunde Ministeren meddele, at Forligsmandens Opfattelse var den, at der ikke var Mulighed for at stille nyt Forslag, og at der ikke var Mulighed for paa normal Vis, paa fredelig Vis, at faa denne Konflikt løst. Det er allerede omtalt, hvordan Sagen havde udviklet sig. Paa normal Vis havde Slagteriarbejderne og Slagterierne forhandlet om Lønspørgsmaalet og var blevet enige, som en Række andre Fag i Landet er blevet enige, men ved Afstemningen blandt Slagteriarbejderne blev det Forslag, deres Tillidsmænd havde tiltraadt, forkastet. Da det var sket, tog Forligsmanden Spørgsmaalet op og stillede et Mæglingforslag, som begge Parter tiltraadte, som Arbejdernes Tillidsmænd tiltraadte, men ogsaa det blev forkastet. Derefter ansaa Forligsmanden det ikke for muligt at stille yderligere Mæglingforslag, og det maatte da siges, at alle Muligheder for en fredelig Løsning var udtømt.

Saaledes laa Sagen, da Forhandlingerne